

Az 1. kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Figyelembe kell-e venni az ilyen – nemzeti jogszabályi előírásban szereplő – kötelezettségnek a közösségi joggal való összeegyeztethetlenségét a nemzeti bíróságnak a helyi hálózat üzemeltetőjének engedélyezésére vonatkozó eljárásban?

⁽¹⁾ HL L 192., 10. o.

⁽²⁾ HL L 199., 32. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2007. március 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Salvatore Aiello és társai kontra Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

(C-156/07. sz. ügy)

(2007/C 140/15)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperesek: Salvatore Aiello és társai

Alperesek: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico-scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle infrastrutture e dei trasporti, Ministero dell'interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 337/1985 irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkét, amely előírja, hogy a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektek esetében hatásvizsgálatot kell végezni, és hogy ezeket a projekteket a 4. cikk határozza meg, úgy kell-e értelmezni, hogy:

bármely, a környezetre várhatóan jelentős hatást gyakorló projektet környezeti hatásvizsgálat alá kell vetni, jóllehet nem szerepel az irányelv I. vagy II. mellékletében, vagy éppen ellenkezőleg, csak az irányelv I. és II. mellékletében szereplő projekteket kell környezeti hatásvizsgálat alá vetni;

2) A 337/1985 irányelv 4. cikke, amelynek értelmében a tagállamok határozzák meg, hogy a II. mellékletbe tartozó projektek esetében esetenkénti vizsgálatot, illetve előre megállapított küszöbértékek vagy szempontrendszer alapján, a III. mellékletben szereplő szempontokat is figyelembe írják elő a hatásvizsgálatot, pontos kötelezettségnek minősül-e, vagy csak lehetőség-e a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék a III. mellékletben szereplő valamennyi szempontot;

3) Az 1996. április 12-i d.P.R. 1. cikkével az olasz jogalkotó pontosan ültette-e át a 337/1985 irányelv 4. cikkét és annak III. mellékletét, ha az irányelv II. mellékletébe tartozó projektek tekintetében a környezeti hatásvizsgálat kötelezettsége feltételeként nem írta elő a projekt más projektekkel történő halmozódásának az irányelv III. mellékletében előírt feltételét.

⁽¹⁾ HL L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 1. kötet 248. o.

2007. március 23-án benyújtott kereset – Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság

(C-161/07. sz. ügy)

(2007/C 140/16)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és G. Braun, meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság

A felperes kereseti kérelmei

A felperes kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az Osztrák Köztársaság megsértette az EK 43. cikket, amennyiben a társaságoknak az Európai Unió új tagállamai – kivéve Máltát és Ciprust – állampolgárai kérelme alapján a cégjegyzékbe történő bejegyzése esetén előírja a munkaügyi hatóság által a tag függetlenségére vonatkozó igazolás vagy a mentességére vonatkozó igazolás benyújtását úgy, hogy a személyegyesítő társaságok jellemzően munkaviszony keretében ellátott tevékenységet végző tagjai, valamint a korlátolt felelősségű társaságok jellemzően munkaviszony keretében ellátott tevékenységet végző, kisebbségi részesedéssel rendelkező tagjai függetlenségének megállapítása olyan eljárásban történik, amelynek időtartama három hónap, és amely során a független tevékenység nem gyakorolható;
- kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes szerint az EK 43. cikk első bekezdése biztosítja a tagállami állampolgárok számára azt a jogot, hogy letelepedjenek valamely másik tagállamban annak érdekében, hogy ott önálló vállalkozóként gazdasági tevékenységet kezdjenek és folytassanak, illetve társaságot alapítsanak és irányítsanak. A hátrányos megkülönböztetésnek az EK 12. cikkben megállapított általános elvét fejezi ki az EK 43. cikk, amely megtiltja a független vállalkozók állampolgárság alapján történő hátrányos megkülönböztetését. Az EK 43. cikk második bekezdése rögzíti a [letelepedés országának] saját állampolgárait irányadó bánásmóddal egyenlő bánásmód követelményét. E cikk szerint a letelepedés szabadsága magában foglalja a jogot a gazdasági tevékenység más tagállamok területén önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, tekintet nélkül annak jellegére, valamint vállalkozások, így különösen társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgárait meghatározott feltételek szerint.

A cégjegyzék vezetésével megbízott osztrák bíróságok az osztrák jog alá tartozó társaságnak az Európai Unióhoz 2004. május 1-jével csatlakozott tagállamok – kivéve Máltát és Ciprust – állampolgára kérelmére történő bejegyzése esetén a tag függetlenségének megállapítását követelik meg. A független vállalkozókat és munkavállalókat „a gazdasági tevékenység valódi gazdasági tartalma” alapján különböztetik meg. Az osztrák szabályozás szerint munkavállalónak kell tekinteni a személyegyesítő társaságok azon tagjait, valamint a korlátolt felelősségű társaságnak a 25 %-nál kisebb részesedéssel rendelkező azon tagjait, akik jellemzően munkaviszony keretében ellátott tevékenységet végeznek. E vélelem addig érvényes, amíg a tag kérésére a regionális munkaügyi iroda meg nem állapítja, hogy a tag döntő befolyást gyakorol a társaság irányítására. A függetlenséget a kérelmezőnek kell bizonyítania. Az érintett személyek nem kezdenek meg tevékenységüket addig, amíg a legfeljebb 3 hónapon belül meghozandó határozattal meg nem állapítják függetlenségüket.

A felperes állítása szerint e rendelkezés nem egyeztethető össze az EK 43. cikkben biztosított letelepedés szabadságával. Azáltal, hogy e rendelkezés minden igazolás nélkül jelentősen megnehezíti a nyolc új tagállamból származó független vállalkozók számára, hogy társaságot alapítsanak, az sérti e vállalkozók azon szabadságát, hogy Ausztriában telepedjenek le. A per tárgyát képező szabályozás még akkor is hátrányos megkülönböztetést tartalmaz, ha alkalmazási köre korlátozott. Még ha az érintett nyolc tagállam állampolgárainak nem is kell kivétel nélkül és minden esetben kérniük a fenti igazolást, a döntő körülmény az, hogy Ausztria és a többi tagállam állampolgárainak ezt *soha* nem kell kérniük. Ráadásul a csatlakozási szerződések átmeneti rendelkezései kizárólag a munkavállalók szabad mozgását illetően állapítanak meg korlátokat. Az ilyen korlátozás nem lehetséges a letelepedés szabadságát illetően. Az a tény, hogy a szóban forgó szabályozás célja szerint meg kívánja akadályozni a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó átmeneti intézkedések kijátszását, és annak nem célja a letelepedés szabadságának korlátozása, semmit sem változtat azon, hogy végeredményben e rendelkezés korlátozza a letelepedés szabadságát.

Az EK 46. cikknek megfelelően a letelepedés szabadságának korlátozása kizárólag közrendi, közbiztonsági vagy közegészség-

ügyi okokból, illetve a nem nyíltan hátrányos megkülönböztetést megvalósító intézkedések esetén más, közérdeken alapuló kényszerítő okból igazolható. Mivel ezen intézkedések alapvető szabadságot korlátoznak, azoknak minden esetben alkalmasnak kell lenniük az elérni kívánt cél elérésére, és nem léphetnek túl az e cél eléréséhez szükséges mértéken. A per tárgyát képező szabályozás nem teljesíti e feltételeket.

A felperes szerint ugyanis nincs arra utaló jel, hogy az átmeneti rendelkezéseknek az érintett nyolc tagállam állampolgárai által történő megkerülése, amelytől az osztrák kormány tart, olyan méreteket öltene, amely ténylegesen és alapvetően veszélyeztetné az osztrák munkaerőpiac működését. Emellett a munka jellegének meghatározására vonatkozó két szempont – vagyis a végzett munka jellege és a társaság irányítására gyakorolt befolyás – nem alkalmas a munkaviszony keretében végzett és a független tevékenység megkülönböztetéséhez. Ami a korlátozás szükségességét illeti, az osztrák kormány előadásaiból nem tűnik ki, hogy valamely kevésbé korlátozó intézkedés, mint például a társaság bejegyzését követően elvégzendő utólagos ellenőrzés miatt nem alkalmas az elérni kívánt cél megvalósítására.

A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2007. március 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA kontra Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(C-162/07. sz. ügy)

(2007/C 140/17)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ampliscientifica Srl, Amplifin SpA

Alperesek: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) az 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke (4) bekezdésének utolsó részét úgy kell-e értelmezni, mint nem kellően pontos rendelkezést, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az e pontban előírt rendszert csak kölcsönös pénzügyi, gazdasági és jogi kapcsolatban álló jogalanyok sajátos esetén alkalmazza, vagy pedig úgy, mint kellően pontos rendelkezést, amely, amennyiben már a tagállam elfogadta ezt a rendszert, kötelezővé teszi e rendszernek valamennyi, a fent hivatkozott kapcsolatban álló jogalany tekintetében történő alkalmazásának előírását;